

ת"פ 61656/03/14 - מדינת ישראל נגד לואי געברי

בית משפט השלום בראשון לציון

23 יוני 2015

ת"פ 61656-03-14 מדינת ישראל נ'
געברי

ת"פ 61677-03-14

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
לואי געברי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג

הנאשם וב"כ עו"ד אסף בקרמן

מזר דין

בדיון שהתקיים לפני ביום 1.7.14 הוצהר על ידי הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הצהרתם, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה ויורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות שיוחסו לו. עוד הוסכם כי בטרם טיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

ואכן, כתב האישום תוקן ובהתאם להסדר הטיעון, הנאשם הודה בעובדותיו, הורשע והופנה לשירות המבחן. כאן המקום לציין כי בהחלטה מאוחרת מיום 20.1.15, הופנה הנאשם גם לממונה על עבודות שירות בשב"ס (להלן - "הממונה").
במה הודה הנאשם? הנאשם הודה כי ביום 19.3.14 סמוך לשעה 20:34 אדם אחר שהיה עם הנאשם גרם לחבלה ברכבו של אחד טל אויאר, מסוג סקודה אשר החנה הרכב, בשעה 06:15 באותו יום, בחניון הרכבת ברחוב משה דיין בעיר ראשון לציון. החבלה כאמור, מטרתה הייתה גניבת הרכב. אותו "אחר", שבר את זכוכית דלת הנהג של הרכב, אחר כך, החליף את מחשב הרכב, שבר את "הסוויץ" (כך לפי כתב נוסח כתב האישום שמן הסתם הכוונה למתג ההתנעה של הרכב) והניע את רכב באמצעות מברג. לאחר מעשים אלה של אותו "אחר" נסעו השניים ברכב הגנוב, כאשר הם נוהגים בו לסירוגין. בשלב מסוים בנסיעתם, שמנסח כתב האישום מצא לפרט מספרי הכבישים בארץ: כביש 4 ופניה לכביש 44 נעצרו השניים. אותה עת נהג ברכב הנאשם, אשר מעולם לא קיבל רישיון נהיגת רכב. בנסיבות אלה, החזיק הנאשם ביחד עם האחר מכשירי פריצה שפורטו בכתב האישום: מברג ומפתח צינורות, 2 מברגים שטוחים, מברג פיליפס, מברג כוכב, סט מפתחות כוכב, סכין יפנית, פנס, 4 כפפות חוט ברז וכן 3 מחשבי רכב להנעת רכבים.
הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירות של: קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב בצוותא חדא, החזקת מכשירי פריצה לרכב בצוותא חדא, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח.

כאן המקום לציין כי שירות המבחן הגיש שני תסקירים. האחד סמוך לפני הדיון שהתקיים לפני ביום 20.1.15 שבו המליץ שירות המבחן לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. אלא שלנוכח אי בהירות בתסקיר באשר לשם הנאשם נדחה הדיון והוגש תסקיר נוסף אשר הבהיר כי מדובר בטעות שבהיסח הדעת, למעשה וכי כוונת שירות המבחן היא לנאשם. מתוך שני התסקירים עולה באופן ברור כי שירות המבחן התרשם בחיוב מהנאשם. סופו של דבר שהמליץ להעביר את הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.
בטיעוני התביעה לעונש עתרה התובעת להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל. לפי שיטת התביעה, אחת היא הענישה, חומרת העבירה מובילה לחומרת ענישה. גניבת רכב מובילה למאסר בפועל ואין נפקא מינה האמור בתסקיר שירות המבחן, אין משמעות לגילו של הנאשם ולהיעדר עבר פלילי. כאמור, אחת היא, עונש חמור שבמקרה דנן משמעותו מאסר בפועל. כפי שאציין להלן איני מתעלם ולו בשמץ מגישה זו של התביעה, יתירה מכך גישה זו ברורה ומונחת היא.

בא כוח הנאשם, עשה שכל ביכולתו לסייע לנאשם, עיקר טיעון הסניגור נשען על האמור בתסקירי שירות המבחן. תמיכה נוספת מצא הסניגור היא בגילו של הנאשם ובעיקר בחלקו השולי בביצוע העבירות בכתב האישום. לפי גישה זו, העברין העיקרי לא היה הנאשם אלא אותו "אחר" ואילו הנאשם אך נגרר לביצוע העבירות. בא כוח הנאשם עתר לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.
מה העונש ההולם לנאשם? הנאשם ביחד עם אחר הגיעו למתחם חניון תחנת רכבת בראשון לציון כשהם מצידים באמצעים מתוחכמים, של מחשבי רכב, על מנת להתגבר ולעקוף את מחשב הרכב, שהיה מטרה לגניבה. השניים גנבו הרכב, והנאשם נהג ברכב הגנוב, בחלק מהזמן, עד אשר נעצר כשהוא נוהג בו. האירוע המתואר לא התרחש לפני שנים רבות או זמן רב, אלא אך לפני שנה.
גניבות הרכב הן מכה קשה בתושבי המדינה. הנזק הנגרם מבחינה כלכלית הוא עצום. נזקים כלכליים קשים לאזרחים הנפגעים ממכה זו כמו נזקים לחברה ולציבור. האם יש צורך להכביר מילים באשר לנזק שנגרם לאדם מגניבת רכבו. מעבר לפגיעה הכלכלית הקשה, הרי שעם גניבת הרכב, נאלץ קורבן העבירה, להשקיע זמן, משאבים וקשיים אחרים הנובעים מכך. לעומת זאת, באשר לגנב הרכב, הרי שביצוע העבירה אינו מצריך השקעה רבה ואילו סיכויי ההיתפסות נמוכים. בצד אלה הרווח הכספי המופק מגניבת הרכב רב הוא. במקרה שלפנינו, קיים היבט נוסף. מעשה יום ביומו, שאדם מחנה רכבו בחניון תחנת רכבת, על מנת להגיע למחוז חפצו ברכבת, ובסופו של יום עבודה יחזור לביתו באמצעות רכבו החונה בחניון. מעבר לחומרת העבירה של גניבת כלי רכב, עלינו לתת הדעת לתפיסה חדשה שיש ותושרש במקומותינו, וכוונתי לשימוש בתחבורה ציבורית, שימוש מועיל ונכון. אחד התנאים לשימוש זה, הוא שמירה על כלי הרכב בחניון התחבורה הציבורית. הנאשם וחברו אותו "אחר" עשו למעשה כדי לסכל מטרה חיונית זו של שימוש בתחבורה ציבורית.
אלא שכמובן החומרה במעשי הנאשם נעוצה בחומרה של גניבת כלי רכב. העבירות כלפי כלי הרכב הן עבירות חמורות. המחוקק מצא להחמיר בעונשים במטרה ברורה, לגנף תופעת פשיעה קשה זו. לפיכך אין ספק כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל למשך חודשים. השאלה היא האם אין מקום שבמתחם זה יהיה מאסר שירוצה בעבודות שירות?

לאחר שהתלבטתי רבות הגעתי לכלל מסקנה כי במקרים המיוחדים, יש וניתן לגזור בעבירה של גניבת רכב, בצוותא חדא ובנסיבות המקרה שלפני, עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.
הנאשם שלפני יליד 2.3.1990 משמע כיום בן 25 ובעת ביצוע העבירות היה בן 24, ללא הרשעות קודמות שזו לו הרשעתו היחידה בפלילים. בנין תיק זה היה עצור כחודש ימים, ומצוי היה במעצר בית בתקופה ארוכה ביותר. לא אפרט מהאמור בתסקיר אלא אומר שנסיונות חיו אינן פשוטות אלא קשות. מדובר בבחור צעיר, שגדל בשכונת סילוואן בירושלים בתנאי עזובה והזנחה, בבית עני מרוכז ועני מלהעניק לנאשם מטען רוחני נפשי כלשהוא. כיום מתגורר הנאשם במחנה הפליטים שועפט משום תנאי שכן הדירה הירודים במקום זה. הנאשם עובד ומפרנס עצמו ומשפחתו. שירות המבחן מצא במקרהו של הנאשם סיכויי שיקום גבוהים.
כאמור, התלבטותי רבה. במקרה הנוכחי, מצאתי לקבל המלצת שירות המבחן, שיש בה כדי להעדיף מרכיב השיקום על פני ההחמרה בענישה. אלא שמצאתי להדגיש באוזני הנאשם שמא יובן אחרת - ההזדמנות שניתנת לנאשם בגזר דין זה, חד פעמית היא. ואם ייכשל בעתיד אזי יוחמר עמו הדין.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

6 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות כפי חוות דעת הממונה שעותק ממנה מצוי בידי הנאשם הוא יודע פרטיה לרבות מועד תחילת העבודות. 12.8.15

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה נגד הרכוש מסוג פשע.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה נגד הרכוש מסוג עוון למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין החזקת נכס חשוד כגנוב, ולרבות עבירות של החזקת כלי פריצה ונהיגה ללא רישיון נהיגה.

אני משית על הנאשם עונש של קנס בסך 500 ש"ח. הקנס ישולם עד ליום 1.12.15.

ככל שהנאשם או מי מטעמו הפקידו סכום כסף כערובה לשחרורו, הסכום יוחזר לאדם שהפקיד הסכום.

המוצגים, יעשה בהם על פי שיקול דעת הממונה על החקירה.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

עותק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות בשב"ס.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ו' תמוז תשע"ה,
23/06/2015 במעמד הנוכחים.
אברהם הימן , סגן נשיאה